

УГОДА

між Урядом України і Урядом Російської Федерації

про міжнародне автомобільне сполучення

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 20.03.95 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 20.11.98 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 29.06.95 р.

Уряд України та Уряд Російської Федерації, далі Договірні Сторони,

керуючись прагненням до подальшого розвитку автомобільних перевезень між обома країнами, а також транзитом по територіях України та Російської Федерації,

погодилися про таке:

Стаття 1

Ця Угода визначає умови та порядок проїзду автотранспортних засобів (автобусів, вантажних автомобілів з причепами та напівпричепами або без них, легкових автомобілів), які здійснюють перевезення пасажирів і вантажів між обома державами та транзитом по їх територіях, а також взаємну координацію діяльності, що пов'язана з розвитком і функціонуванням автомобільного транспорту.

Стаття 2

1. Відповідно до цієї Угоди будуть здійснюватися регулярні й нерегулярні перевезення пасажирів автобусами, включаючи туристів, а також перевезення вантажів автотранспортними засобами (вантажними автомобілями з причепами та напівпричепами або без них) між обома країнами та транзитом по їх територіях до третіх країн.

2. Кожна з Договірних Сторін буде сприяти проїзду без перешкод автотранспортних засобів іншої Договірної Сторони по території своєї держави, у тому числі й тих, що прямують транзитом до третіх країн.

Стаття 3

1. Регулярні перевезення пасажирів автобусами організуються за погодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

2. Під регулярними перевезеннями пасажирів автобусами відповідно до цієї Угоди розуміються перевезення, які здійснюються за узгодженими між компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, розкладами і тарифами.

3. Пропозиції щодо організації регулярних перевезень попередньо передаються один одному компетентними органами Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити дані відносно найменування перевізника (фірми), маршруту прямування, розкладу руху, тарифу, пунктів зупинок, на яких перевізник здійснюватиме посадку й висадку пасажирів, а також періоду виконання перевезень.

Стаття 4

1. Нерегулярні перевезення пасажирів між обома країнами у двосторонньому сполученні здійснюються без дозволів.
2. Для здійснення нерегулярних перевезень пасажирів автобусами транзитом через територію обох країн, за винятком перевезень, передбачених у статті 5 цієї Угоди, потрібен дозвіл, що видається компетентними органами Договірних Сторін.
3. Компетентні органи Договірних Сторін будуть видавати дозвіл на ту ділянку маршруту, яка проходить по їх територіях.
4. На кожне нерегулярне транзитне перевезення пасажирів автобусом повинен бути виданий окремий дозвіл, який надає право здійснення одного рейсу туди і у зворотному напрямку, якщо інше не передбачене у самому дозволі.

Стаття 5

1. Дозволи не потрібні для виконання нерегулярних транзитних перевезень пасажирів автобусами у випадках, коли група пасажирів одного й того ж складу має бути перевезена на одному й тому ж автобусі протягом усієї поїздки:
 - а) якщо ця поїздка починається і закінчується на території тієї Договірної Сторони, де зареєстрований автобус;
 - б) якщо ця поїздка починається на території країни Договірної Сторони, де зареєстрований автобус, а закінчується на території країни іншої Договірної Сторони, за умови, що автобус залишає цю територію порожнім.
2. Дозволи не потрібні при заміні несправного автобуса на інший.
3. При виконанні перевезень, передбачених в пункті 1 цієї статті, водій автобуса повинен мати список пасажирів.

Стаття 6

1. Перевезення вантажу між обома країнами у двосторонньому сполученні здійснюються без дозволів.
2. Перевезення вантажів, що здійснюються вантажними автомобілями транзитом через територію країн Договірних Сторін, за винятком випадків, що передбачені в статті 7 цієї Угоди, здійснюються на підставі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 7

Дозволи не потрібні на виконання транзитних перевезень:

- а) рухомого майна при переселенні;
- б) експонатів, обладнання й матеріалів, призначених для ярмарок і виставок;
- в) транспортних засобів, тварин, а також різноманітного інвентаря та майна, призначених для проведення спортивних змагань;

- г) театральних декорацій і реквізиту, музикальних інструментів, обладнання й приладдя для кінозйомок, радіо- і телевізійних передач;
- д) тіл чи праху померлих;
- е) гуманітарної допомоги, що оформлена відповідними документами;
- є) медичного обладнання і медикаментів для надання допомоги при аваріях і стихійних лихах;
- ж) пошти;
- з) несправних автотранспортних засобів.

Стаття 8

1. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно будуть передавати один одному необхідну кількість бланків дозволів на перевезення вантажів та пасажирів транзитом по їх територіях без обмежень.

Ці бланки повинні мати печатку й підпис компетентного органу, який видав дозвіл.

2. Компетентні органи Договірних Сторін погоджують між собою порядок обміну бланками дозволів.

Стаття 9

1. Якщо габарити чи вага транспортного засобу, що прямує без вантажу чи з вантажем перевищують норми, встановлені на території країни іншої Договірної Сторони, а також при перевезенні небезпечних вантажів, перевізник повинен отримати спеціальний дозвіл компетентного органу іншої Договірної Сторони.

2. Компетентний орган Договірної Сторони повинен дати відповідь на прохання про видачу такого дозволу в якомога короткий строк з дня його одержання.

3. Якщо згаданий в пункті 1 цієї статті дозвіл визначає рух автотранспортного засобу за визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватися за цим маршрутом.

Стаття 10

1. Перевезення, передбачені цією Угодою, можуть виконуватися тільки тими перевізниками, котрі відповідно до законодавства своєї країни допущені до здійснення міжнародних перевезень.

2. Автотранспортні засоби, що здійснюють ці перевезення, повинні мати національні реєстраційні та розпізнавальні знаки своєї країни.

Стаття 11

1. Перевізникам однієї Договірної Сторони не дозволяється здійснювати перевезення пасажирів і вантажів між двома пунктами, що знаходяться на території країни іншої

Договірної Сторони, за винятком випадків, які встановлюються за погодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

2. Перевізникам однієї Договірної Сторони не дозволяється здійснювати перевезення вантажів з території країни іншої Договірної Сторони до третіх країн, якщо на це не буде дана згода компетентного органу іншої Договірної Сторони.

Стаття 12

1. Водій автобуса та вантажного автомобіля повинен мати національні або міжнародні права водія і національні реєстраційні документи на автотранспортні засоби.

2. Національні або міжнародні права водія повинні відповідати зразку, встановленому Міжнародною конвенцією про дорожній рух.

Стаття 13

1. Договірні Сторони збережуть діючі на час підписання цієї Угоди правила, положення, інструкції, стандарти та технічні умови, що регламентують роботу автомобільного транспорту.

2. Договірні Сторони будуть інформувати одна одну про внесення змін в діючі, а також про затвердження нових нормативних документів в області автомобільного транспорту, якщо при цьому порушуються інтереси іншої Договірної Сторони.

Стаття 14

При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди перевізники однієї Договірної Сторони, перебуваючи на території країни іншої Договірної Сторони, зобов'язані дотримуватися діючих в цій країні законів й правил, які стосуються до автомобільного транспорту.

Стаття 15

Перевезення пасажирів і вантажів, які здійснюються перевізниками однієї з країн Договірних Сторін по території країни іншої Договірної Сторони на підставі цієї Угоди, а також транспортні засоби, що виконують ці перевезення, звільняються від податків і державних зборів, пов'язаних з використанням або утриманням доріг, видачею дозволів на автомобільні перевезення, володінням або використанням транспортних засобів.

Стаття 16

Розрахунки й платежі, що впливають з виконання цієї Угоди, будуть здійснюватися відповідно до діючих між Договірними Сторонами в день платежу угод про розрахунки і платежі.

Стаття 17

Відносно прикордонного, митного й санітарного контролю будуть застосовуватися положення міжнародних угод, учасниками яких є обидві Договірні Сторони, при вирішенні питань, не урегульованих цими угодами, буде застосовуватися внутрішнє законодавство кожної з Договірних Сторін.

Стаття 18

Прикордонний, митний і санітарний контроль при перевезенні тяжкохворих, регулярних перевезеннях пасажирів автобусами, а також при перевезенні тварин й швидкопсувних вантажів буде здійснюватися позачергово.

Стаття 19

При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди взаємно звільняються від мита і дозволів на території іншої Договірної Сторони:

- а) пальне, що знаходиться в передбачених заводом-виготовлювачем для кожної моделі автотранспортного засобу ємностях, технологічно і конструктивно зв'язаних з системою живлення двигуна;
- б) мастильні матеріали в кількості, передбаченій для використання під час перевезень;
- в) запасні частини, призначені для ремонту пошкодженого автотранспортного засобу, що здійснює ці перевезення.

Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивозу, а замінені запасні частини повинні бути вивезені з країни або здані згідно з порядком, що встановлений на території країни відповідної Договірної Сторони.

Стаття 20

Договірні Сторони повинні вживати усі можливі заходи, що полегшують практичне здійснення перевезень, передбачених цією Угодою.

Стаття 21

У разі порушення цієї Угоди компетентні органи країни, де зареєстрований автотранспортний засіб, на прохання компетентного органу іншої Договірної Сторони, на території якої мало місце порушення, повинні вжити необхідні заходи до перевізника-порушника.

Про вжиті заходи компетентні органи Договірних Сторін інформують один одного.

Стаття 22

Договірні Сторони будуть підтримувати між собою контакти для обговорювання питань, пов'язаних з виконанням цієї Угоди та для обміну досвідом.

Стаття 23

Питання, не урегульовані цією Угодою, а також міжнародними угодами, учасниками яких є обидві Договірні Сторони, будуть вирішуватися відповідно до внутрішнього законодавства кожної з Договірних Сторін.

Стаття 24

Договірні Сторони будуть вирішувати всі спірні питання, що можуть виникати у зв'язку з тлумаченням і застосуванням цієї Угоди шляхом переговорів та консультацій.

Стаття 25

Ця Угода не стосується прав та обов'язків Договірних Сторін, що випливають з інших укладених ними міжнародних договорів і угод.

Стаття 26

Ця Угода набуває чинності по закінченні 30 днів з дати, коли Договірні Сторони повідомлять про виконання внутрішньодержавних процедур і буде зберігати свою чинність до закінчення 90 днів з дати, коли одна з Договірних Сторін направить письмове повідомлення іншій Договірній Стороні про своє бажання припинити її дію.

Здійснено 20.03.95 р. у двох примірниках, кожний українською та російською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

Від Уряду України

Від Уряду Російської Федерації

ПРОТОКОЛ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ УГОДИ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРО МІЖНАРОДНЕ АВТОМОБІЛЬНЕ СПОЛУЧЕННЯ

Відносно застосування Угоди, укладеної 20 березня 1995 року між Урядом України і Урядом Російської Федерації про міжнародне автомобільне сполучення, Договірні Сторони погодились про нижченаведене:

1. Для виконання умов цієї Угоди компетентними органами є:

з сторони України - Міністерство транспорту України;

з сторони Російської Федерації - Міністерство транспорту Російської Федерації.

2. Відповідно до цієї Угоди будуть використовуватися:

термін "перевізник" - будь-яка фізична або юридична особа, зареєстрована на території держави одної з Договірних Сторін і допущена у відповідності з діючим національним законодавством до виконання міжнародних перевезень пасажирів або вантажів;

термін "автотранспортний засіб":

при перевезенні пасажирів - автобус, тобто автотранспортний засіб, призначений для перевезення пасажирів, який має не менше 8 місць для сидіння, не враховуючи місця водія, а також причіп для перевезення багажу;

при перевезенні вантажів - вантажний автомобіль, тобто вантажний автомобіль, вантажний автомобіль з причепом, автомобільний тягач або тягач з напівпричепом.

3. При перевезеннях пасажирів і вантажів автотранспортний засіб повинен бути зареєстрований на території країни однієї з Договірних Сторін.

4. При перевезенні вантажів причепа або напівпричепа можуть бути зареєстровані в інших країнах за умови, що вантажний автомобіль або тягач буде зареєстрований на території країни однієї з Договірних Сторін.

Вчинено в м. Києві 20 березня 1995 року в двох примірниках, кожний українською і російською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

Від Уряду України
(підпис)

Від Уряду Російської Федерації
(підпис)